

ΕΣΤΙΑ

ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ
ΕΤΟΣ ΙΑ'—ΑΡΙΘ. 573

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

- ΤΟ ΜΕΤΑΛΛΙΟΝ, διήγημα.
- ΠΑΡΑΓΩΓΗ ΚΑΙ ΚΑΤΑΝΑΛΩΣΙΣ τῶν μελάνων οὖ-
ρων τῆς Ἑλλάδος ὑπὸ Π. Γενναδίου.
- ΔΙΑΓΝΩΣΙΣ ΤΟΥ ΧΑΡΑΚΤΗΡΟΣ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ
ΕΚ ΤΗΣ ΓΡΑΦΗΣ.
- Η ΚΟΙΝΩΝΙΑ ΤΩΝ ΠΙΘΗΚΩΝ.
- ΤΑ ΔΑΚΡΥΑ ΤΗΣ ΜΑΝΑΣ ποίημα ὑπὸ Ι. Πολέμη.
- ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Λήγοντος προσεχῶς τοῦ 11ου ἔτους τῆς «Ἑστίας», ὅσοι τῶν κυρίων συνδρομητῶν αὐτῆς ἐπιθυμοῦσι νὰ ἐξακολουθήσωσι λαμβάνοντες τὸ φύλλον καὶ κατὰ τὸ προσεχές ἔτος παρακαλοῦνται νὰ ἀνανεώσωσιν ἐγκαιρῶς τὴν συνδρομὴν των, ἵνα μὴ ἐπέλθῃ διακοπὴ τῆς πρὸς αὐτοὺς ἀποστολῆς τοῦ φύλλου.

ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ

ΕΠΙΣΤΗΜΗ, ΚΑΛΩΤΕΧΝΙΑ

Ἡ ἰταλικὴ κυβέρνησις, μὴ προτιθεμένη ἐπὶ τοῦ παρόντος νὰ ἰδρύσῃ ἰδίαν ἀρχαιολογικὴν σχολὴν ἐν Ἀθήναις, ὡς ἤδη ἔχουσι πράξει ἡ Γαλλία, Γερμανία, Ἀγγλία καὶ Ἀμερικὴ, ἀπέπειται νὰ συνεργασθῇ οὐχ ἥττον ἐν τῷ αὐτῷ πνεύματι καὶ νὰ φθάσῃ εἰς τὸ αὐτὸ τέλεμα, ὁρίζουσα μόνον αὐτῆς ἀρχαιολογικὸν ἀντιπρόσωπον ἐν Ἀθήναις, ὅστις θὰ ἔχῃ ἔργον τὴν ἀποστολὴν ἐκθέσεων περὶ τῶν ἐν τῇ Ἀνατολῇ ἀρχαιολογικῶν ἐργασιῶν, τὴν διεύθυνσιν ἀρχαιολογικῶν ἐρευνῶν καὶ τὴν περισυναγωγὴν ἐπιγραφῶν. Ἐν βραχέϊ χρόνῳ ἔλαβε διορισθῆ ὁ πρῶτος τοιοῦτος ἀντιπρόσωπος.

Ἐν τῷ Ἀγγλῶς κ. Βίλλιαμσον, ἀγολογούμενος περὶ τὴν ἐκμετάλλειαν ἀρχαίων τιμῶν χαλκωρῶν ἐν Κύπρῳ κατὰ τὴν θέσιν Πόλι τοῦ Χρυσικοῦ ἠτύχησε νὰ εὕρῃ σπουδαίων ποσῶν ἀρχαίων νομισμάτων. Ἐπ' ἴσης δ' εὕρεθον ἐν τῇ θέσει τοῦ ἀρχαίου Ἰθαλίου ἀρχαία ἀγγεῖα, ὧν τὰ ἄριστα ἠγόρασαν ὁ κ. Βάρρεν, ἀρχιγραμματεὺς τῆς ἐν τῇ νήσῳ ἀγγλικῆς διοικήσεως, καὶ ἄτινα κατετέθησαν ἐν τῷ μουσεῖῳ τῆς Νικησίας, ὅπερ εὕρεσκειται ἐν τῷ σχηματίζεσθαι.

Ἐν τῷ ἀρχαιολογικῷ ἴνστιτούτῳ τοῦ Λονδίνου ὁ κ. Εὐδόωρος Πένν, γνωστός ἐκ διαφόρων αὐτοῦ μελετῶν ἐν ταῖς Ἑλληνικαῖς νήσοις, ἀνέγνω διατριβὴν περὶ ὀμηρικῶν παραλληλισμῶν πρὸς τὸν νεώτερον ἑλληνικὸν βίον.

Ἐν Ἰταλίᾳ ἰδρύθη Ἀσιατικὴ ἑταιρεία τῇ ἐνεργείᾳ τοῦ διακεκριμένου ἐν Φλωρεντίᾳ ἀνατολιστοῦ κήματος Ἀγγέλου Ἐκουβερνάτη. Ἡ Ἀσιατικὴ αὕτη ἑταιρεία εἶνε ἡ ἕκτη ἱερουμένη. Μέχρι τοῦδε ὑπῆρχον μόνον πέντε, ἡ τῶν Παρισίων, ἡ τῆς Βεγγάλης ἔχουσα διακλαδῶσεως ἐν Βομβάϊ καὶ Μαδράς, ἡ τοῦ Λονδίνου, ἡ γερμανικὴ ἀνατολικῆ ἑταιρεία καὶ ἡ ἀμερικανικὴ. Τῆς νεοσύστατου ἰταλικῆς ἐπιτιμος πρόεδρος ἐτελέθη ὁ διάσημος ἰταλὸς ἀρχαιολόγος Ἀμόρρε.

Ἐν Ὀξωνίῳ ὑποβιβλιοθηκῆριος τῆς βοδλεϊανῆς βιβλιοθήκης Γερμανὸς κ. Ἀδόλφος Neubauer ἐξέδωκε περιούβαστον κατάλογον τῶν ἑβραϊκῶν χειρογράφων τῆς πλουτίας ταύτης βιβλιοθήκης.

— Ἐπὶ τοῦ Γάλλου κ. Ομοσι ἐξεδόθη ἄξιος λόγος κατὰ τὸν τρόπον τῶν ἐν ταῖς Ἑλθετικαῖς βιβλιοθήκαις ἑλληνικῶν κωδίκων.

— Ἀπέθανεν ἐν Κοπεναίγῃ εἰς τῶν κρατίστων φιλολόγων, ὁ Δανὸς Ἰω. Νικ. Μάδβιγ. Γεννηθεὶς κατ' Ἀύγουστον τοῦ 1804, ἀνεκνήρυθη διδάκτωρ ἐν ἔτει 1826, ὑποβαλὼν ἐμβριθεστάτην διατριβὴν περὶ τῶν φιλοσοφικῶν βιβλίων τοῦ Κικέρωνος. Ἀπὸ δὲ τοῦ 1829 μέχρι τοῦ 1842 ἐδημοσίευσεν πολυὰς βραχέϊας φιλολογικὰς μελέτας, ὧς ἐξέδωκεν ὁμοῦ ἐν δυοσὶ τόμοις ἐν ἔτει 1834 καὶ 1842 ὑπὸ τῆς ἐπιγραφῆς Opuscula academica. Ἐν ἔτει 1839 ἐξέδωκε τὸ De finibus honorum et malorum τοῦ Κικέρωνος, καὶ μετ' ὀλίγον τὴν *Λατινικὴν Γραμματικὴν* (ἣς ἐπίτιμος ἑλληνικὴ μετὰρρακτις ἐδημοσίευσεν ὑπὸ τοῦ κ. Εὐθ. Καστόρη) καὶ τὸ *Συντακτικὸν τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης*. Μετὰ δὲ τὰς λαμπρὰς αὐτοῦ κριτικὰς μελέτας περὶ τοῦ Λιβίου (Emendationes Livianae 1860) καὶ τὴν κριτικὴν ἔκδοσιν τοῦ Λιβίου, (1861-1866), ὁ Μάδβιγ ἐξέδωκε τὰ *Adversaria critica* (1871, 1873 καὶ 1884) καὶ πραγματείας περὶ συντάξεως καὶ διοικήσεως τῆς ῥωματικῆς πολιτείας. Πρὸ ὀλίγων δ' ἐτῶν ἐωρτάσθη ἡ πεντηκονταετηρὶς τῆς διδασκαλίας αὐτοῦ ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ, ἣτις διακόπη ἀπὸ τοῦ 1848 μέχρι τοῦ 1851 ὅτε ὁ Μάδβιγ ἐχρημάτισεν ὑπουργὸς τῆς ἐκπαίδευσως. Ὁ Μάδβιγ κατὰ τοῦτο ὑπερέβη ἄλλων ἐπιφανῶν φιλολόγων τῶν καθ' ἡμᾶς χρόνων, ὅτι ἐξ ἴσου εὐδοκίμως ἠσχολήθη εἰς τε τὴν ἑλληνικὴν καὶ τὴν ῥωμικὴν γραμματολογίαν καὶ γλώσσαν.

— Ἡ ἑλληνικὴ ἱστορία τοῦ Κουρτίου, μεταφρασθεῖσα ἄχρι τοῦδε ἰταλιστὶ καὶ γαλλιστὶ, μεταφράζεται νῦν καὶ εἰς ἰσπανικὴν γλῶσσαν ὑπὸ Garcia Moreno. Τῆς μεταφράσεως ταύτης ἐξεδόθη ἐν Μαδρίτῃ πρὸ μικροῦ ὁ πρῶτος τόμος.

— Ἡ εἰς τὴν κατοχὴν τῶν ἐν Βιέννῃ ἀρχιδουκῶν Ῥάτνερ περιελθούσα συλλογὴ τῶν ἐν Ἑλ Γαγιούμ εὑρεθέντων παπύρων, ἡ περιέχουσα πολλὰς χιλιάδας κειμένων εἰς ἑνδεκα γλώσσας, θὰ καταστῇ ἐν τῷ ὀλίγῳ κοινῷ κτήματι τῶν λογίων, ἐκδοθησομένη ὑπὸ τῆς ἐπιγραφῆς «Corpus Papyroton Raineri». Ὡς πρόδρομος τῆς συλλογῆς δημοσιευθήσεται πραγματεία τις περὶ αὐτῆς τοῦ ἀσιατολόγου καθηγητοῦ Ἰωσήφ Καραβατσέκ, εἰς ὃν εἶναι ἐμπεισιτευμένη ἡ φύλαξις ταύτης.

— Ἐν τινι τῶν τελευταίων συνεδριάσεων τῆς ἐν Βιέννῃ ἱατρικῆς ἑταιρίας ὁ καθηγητὴς Puschmann ἐποίησεν ἀνακοινωσὴν περὶ τινος ὑπ' αὐτοῦ ἀνακαλυφθέντος ἑλληνικοῦ χειρογράφου, ὅπερ φαίνεται εἶναι ἦτο γνωστὸν εἰς τοὺς Ἀραβικοῦ τοῦ μεσαιῶνος, ἀλλ' ἔκτοτε θεωρεῖτο ἀπολεσθῆναι. Τὸ χειρόγραφον τοῦτο πραγματεύεται περὶ τῶν ὀφθαλμῶν καὶ παρῆχει ἀκριβῆ ὁπωσδήποτε ἔνοιαν τῶν ἐν τῷ τοιοῦτον νόσων γνώσεων τῶν Ἑλλήνων ἱατρῶν. Ἐν τῇ αὐτῇ ἀνακοινώσει ὁ Puschmann κατέδειξεν ὅτι δύο ἱατρικὰ πραγματεῖαι, ὑπολαμβάνομεναι ὡς ἀρχαῖαι ἑλληνικαί, καὶ ὑπὸ τὸ ὄνομα Ἑλλήνων ὄθεν ἱατρῶν Φιλομένου καὶ Φιλαγγρίου ἐκδοθεῖσαι, εἰσὶν ὑποβολικαῖαι, συνταχθεῖσαι ὑπὸ Guinter von Andernach, λογίου τῆς δεκάτης ἑκτης ἑκατοτατηρῆδος.

— Ἐν τῇ γαλλικῇ Ἀκαδημίᾳ τῶν Ἐπιγραφῶν ὁ διαπρεπὴς ἀρχαιολόγος Βαλλὼν ἀνέγνω περιήγητον Ἰνδύμνημα περὶ τοῦ ἑταίρου Ἀμβροσίου Φερμίνου Διδότου, τοῦ μεγάλου τυπογράφου, γνωστοῦ δ' ἑλληνοστοῦ καὶ φιλέλληνο. Ὁ Διδότος τὴν ἑλληνικὴν ἐσπούδασεν ὑπὸ τὸν Κοραῖν. Ὁ Κοραῖς, εἶπεν ὁ Βαλλὼν, καταλιπὼν τὴν πατρίδα του, εἰργάζετο ἐπὶ ξένης γῆς ὑπὲρ τῆς πνευματικῆς αὐτῆς ἀναγεννήσεως καὶ ἀπελευθερώσεως. Τὸ ἔργον ἦτον ἀκερδές. Ὁ Ἑλληὴν λόγιος ἔζη ἐν πείρῃ. Ἦδόντο ἴσως νὰ ζητήσῃ πόρον διδῶν μαθήματα ἄλλ' ἀνεγκλίετο ὑπὸ ἀμέτρον αἰσθημάτων ἀξιοπρεπείας. Καὶ τὸν νέον Διδότον ἐδέχθη, οὐχ ὡς μαθητὴν, ἀλλ' ὡς γραμματέα, ἐπὶ τῷ ὄρω νὰ μὴ γίνῃ ἐκατέρωθεν λόγος περὶ ἀτιμιασίας. Τὰς πικρὰς τοῦ νεαροῦ συνειδήματα ὑπηρεσίας ἀπέτινε διὰ μαθημάτων. Ἐπὶ τοιοῦτον διδάσκαλον αἰ πρόδοι τοῦ Διδότου ὑπῆρξαν ταχεῖαι. Ἄλλ' ὁ Κοραῖς δὲν εἰδίδετο αὐτὸν μόνον ν' ἀγαπᾷ τὴν ἑλληνικὴν

γλώσσαν. Μετέθεκεν αὐτῷ καὶ τὸν ἔρωτα πρὸς τὴν Ἑλλάδα. Ἐκ φιλελληνισμοῦ ἀγώνως ὁ Διδότος ἀπέλαθε καὶ ἄρχῃς εἰς Κωνσταντινούπολιν ὡς ἀκόλουθος τῆς γαλλικῆς πρεσβείας, ἐπισκέψθη δὲ μετὰ τὸ πρῶτον μακρῆσιον Ῥιθιδρὴν τὴν Μικρὰν Ἀσίαν. Ἐν Κουδωνίαις ἡ διατριβὴ του ὑπῆρθε μακροτέρα. Ἐὖρον ἐκεῖ ἑταιρίαν ἑλληνοπαίδων, οἵτινες εἶχον συμφωνήσει νὰ ὁμιλοῦσι πρὸς ἀλλήλους καὶ ἐν τῷ ἰδιωτικῷ βίῳ τὴν γλῶσσαν τοῦ Θεουκιδίδου καὶ τοῦ Σενωφῶντος. Ἐφόρον ἀρχαῖα ὀνόματα Αὐτοῦ ὁ Διδότος μετωνομάσθη Ἀνάχαρσις. Ἐπιπελὸν εἰς Γαλλίαν, ὁ νεαρὸς φιλέλληνας ἐχρημάτισεν ὑπὸ τὸν Σατωβριάνδον γραμματεὺς τοῦ φιλελληνικοῦ Κομητῆτου, ὅπου τοσοῦτον συνετέλεσεν εἰς τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ ἑλληνικοῦ ἀγῶνος, καὶ ὡς τυπογράφος δ' ἐργάσθη διὰ παντοίων δημοσιεύσεων εἰς ἀναχώρησιν τοῦ ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος ἐνδιαφέροντος.

— Ἡ ἐν Παρίσιαις Ἀκαδημία τῶν Ἐπιστημῶν ἐδράθεισεν ἐσχάτως τὴν πραγματείαν τοῦ Παύλου Ζιράρ *Περὶ ἀγωγῆς τῶν Ἀθηναίων ἐφήβων*.

— Ἡ Κάρμεν Σὺλθα, ἡ ἐστεμμένη ποιήτρια τῆς Ρουμανίας, ἀρχεται ἀπὸ τοῦ ἐρχομένου ἔτους 1887 παραδίδοσκα μαθήματα ἐν τινὶ τῶν ἀνωτάτων δημοσίων παρθεναγωγείων τοῦ Βουκουρεστίου. Ἡ βασίλισσα αὕτη, ἡ γνωρίζουσα καλῶς τοὺς κλασσικοὺς συγγραφεῖς ὅλων τῶν ἑθνῶν, ἐπισκεπτομένη συχνὰ τὸ ἄνω παρθεναγωγεῖον οὐδέποτε ἐμείνει εὐχαριστημένη ἐκ τῆς ἐν αὐτῷ διδασκαλίας καὶ τῶν ἀπαντήσεων τῶν μαθητριῶν. Ἐνεκα τούτου καλοῦσα παρ' ἑαυτῆ πολλὰς τῶν εὐφρεστέρων μαθητριῶν εἶδεν εἰς αὐτὰς ἰδιωτικὰ μαθήματα νεωτέρας φιλολογίας. Ἐκ τούτου ὁμοῦ προέκυψαν συχνὰ ἀντιζηλίας καὶ μικροπολιτικῶν μεταξὺ τῶν μαθητριῶν, οὗτω δὲ ἡ βασίλισσα συνανοηθεὶσα μετὰ τοῦ βασιλέως Κερόλου ἀνέλαθε τὴν διδασκαλίαν τοῦ μαθήματος τούτου ἐν τῷ δημοσίῳ σχολεῖῳ, ἐν τινὶ δὲ συνεδριάσει τῶν καθηγητῶν ὥρισεν ἡ ἰδίᾳ τὰς ὥρας τῆς διδασκαλίας.

Ἐν Κερκύρῃ τελεῖται σήμερον τὰ ἀποκαλυπτήρια τοῦ ἀνδριάντος τοῦ πρώτου Κυβερνήτου τῆς Ἑλλάδος Ἰωάννου Καποδιστριας. Ἡ δημοτικὴ ἄρχὴ Κερκύρας ἐπιπονήθη ἵνα ἡ ἑορτὴ τελεσθῆ ὡς οἶόν τε μεγαλοπρεπῆς, προσκεκλημένοι δ' εἰς αὐτὴν θέλουσι παρευθῆ ἀντιπρόσωπος τῆς Α. Μ. τοῦ βασιλέως ὁ ὑποστράτηγος κ. Μεταξῆς, ὁ ὑπουργὸς τῶν ναυτικῶν κ. Θεοτόκης ἀντιπροσωπεύων τὴν Κυβέρνησιν, ἀντιπρόσωπος τοῦ Ἑθνικοῦ Πανεπιστημίου, καὶ ἄλλοι πολλοὶ ἐξ Ἀθηνῶν. Περιγραφεὶ τῆς ἑορτῆς ταύτης θέλωμεν δημοσιεύσει ἐν προσεχῆ φύλλῳ γεγραμμένην ὑπὸ συνεργάτου ἡμῶν περισταμένην κατὰ τὴν ἑορτήν.

— Ὑπὸ τοῦ κ. Ἡλ. Ἀγγελόπουλου, μηχανικοῦ καὶ διπλωματούχου τῆς ἐν Παρίσιαις σχολῆς τῶν γεφυροδοσιῶν ἀγγέλλεται ἡ ἐκδόσις περιοδικοῦ τῆς μηχανικῆς ὑπὸ τὸν τίτλον «Μηχανικὴ Ἐπιθεωρήσις» τῆς εὐμενῆ συμπτῆς διαφόρων τῶν παρ' ἡμῖν δοκιμωτέρων μηχανικῶν, μεταξύ τῶν ὁποίων οἱ κ. κ. Σ. Βλαχόπουλος, Α. Σούτσος, Α. Γκοτλιάν, Ε. Καλλενέκ, Β. Βλάσσης, Μ. Σάουρωτ, Α. Σούλης, Α. Θεοφιλάς, Μ. Ρόζιες κλπ. Ἡ «Μηχανικὴ Ἐπιθεωρήσις» ἐκδομένη ἀπαξ τοῦ μηνὸς θέλει δημοσιεύει οὐ μόνον πραγματικὰς διαφόρων μηχανικῶν ζητημάτων, ἀλλὰ καὶ μελέτας περὶ τῆς ἰσχυροῦς παρ' ἡμῖν νομοθεσίας τῶν δημοσίων ἔργων ἐν σχέσει πρὸς τὴν τῆς λοιπῆς Εὐρώπης, τὰ κείμενα τῶν σχετικῶν πρὸς τὰ δημοσίου ἔργα νόμων καὶ διαταγμάτων, τὰς ἀποφάσεις καὶ γνωμοδοτήσεις τοῦ παρ' ἡμῖν συμβουλίου τῶν δημοσίων ἔργων, τὰς ἀναγκαίας ἐξηγήσεις περὶ τῶν ἐπιτιμωμένων ἢ εἰς δημοπρασίαν ἐκτιμωμένων ἔργων, διαφόρους στατιστικὰς πληροφορίας, τὰς νεωτέρας τῆς ἐπιστήμης προόδους καὶ κατ' ὅλην εἰπεῖν πᾶν ὅ, τι ἀνάγκη εἰς τὴν θεωρητικὴν καὶ πρακτικὴν μηχανικὴν. Τῆς «Μ. Ἐπιθεωρήσεως», ἧς ἕκαστον φυλλάδιον θὰ ἀποτελεῖται ἐξ 24 σελίδων εἰς 4ον μέγα σχῆμα, ὁρίζεται ἡ ἔτησις συνδρομῆς εἰς 24 δραχμὰς, ἡ δ' ἐξαιρητικὰ εἰς 12.

— Μετὰ τοῦ σημερινοῦ φύλλου τῆς «Ἐστίας» ἀποστέλλεται εἰς τοὺς συνδρομητὰς αὐτῆς Ἀγγελία περὶ τῆς ἐκδόσεως τοῦ *Φαῖστος*, κατ' ἔμμετρον μεταφράσιν τοῦ κ. Γ. Στρατηγῆ. Τὸ ἔργον τυπωθὲν λίαν φιλοκάλλως κοσμεῖται ὑπὸ καλλιτεχνικοῦ ἱερῶν καὶ εὐρίσκειται ἐν τῷ Βιβλιοπωλεῖῳ τῆς «Ἐστίας», τιμώμενον δραχ. 5 μὲν διὰ τοὺς ἐν Ἑλλάδι, καὶ 6 διὰ τοὺς ἐν τῷ ἑξωτερικῷ.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΤΡΑΜΗΣ

πρόην ἀρχιεπίσκοπος Ζακύνθου

Τῆ 9 τοῦ μηνὸς τούτου ἀπεβίωσεν ἐν Ζακύνθῳ εἰς τῶν λογιωτέρων ἱεραρχῶν τῆς Ἑλλάδος, ὁ Ν. Κατραμῆς, Ζακύνθιος τὴν πατριδᾶν, ἐν ἡλικίᾳ 66 ἐτῶν.

Τὰς σπουδὰς αὐτοῦ διήρυσεν ἐν τῇ Ἰονίᾳ Ἀκαδημίᾳ, τῇ πρώτῳ τούτῳ ἰδρύματι τῆς ἀνωτέρας ἐπιστημονικῆς παιδείου τῶν Ἑλλήνων πρὸ τῆς αὐτονομίας τῆς Ἑλλάδος, ἀειωθεὶς διπλώματος τῆς φιλοσοφικῆς καὶ θεολογικῆς σχολῆς. Χαιροτονηθεὶς ἱερεὺς ἐδίδαξεν ὡς καθηγητῆς τῶν ἱερῶν θεμάτων ἐν τῷ Λυκείῳ Ζακύνθου· εἶτα δὲ ἀπεστάλη μετὰ τῆς ἐνωσίου τῷ 1865 εἰς Νεάπολιν ὡς ἐφημέριος τῆς ἐκκλησίας τῶν ἐκεῖ ὀρθοδόξων Ἑλλήνων, κατεχομένης τότε ὑπὸ τῶν Οὐνιτῶν, τοὺς ὁποίους διὰ τῆς δραστηριότητος αὐτοῦ κατάρθωσε ν' ἀποβλήθῃ, καὶ ἐφημερήσῃ μέχρι τοῦ 1868, οἷε ἐκλαθεὶς ὑπὸ τῆς ἱερᾶς Συνόδου ἀρχιεπίσκοπος Ζακύνθου μετὰ τὴν ἀποβίωσιν τοῦ Νικολάου Κοκκίνῃ χειροτονήθῃ τῇ 9 Μαΐου 1868.

Ὁ μακαρίτης Κατραμῆς ἦτο ἀνήρ φιλομαθέστατος, καὶ πολλὰ ἐξέδωκεν ἔργα καὶ λόγους ἐδημοσίευσεν καὶ ἄλλα φροντισματα, ἐπιτηδῶν οὐ μόνον διὰ τοῦ παραδείγματος καὶ τῆς τυπικῆς ὑπηρεσίας τῆς θέσεώς του νὰ φρίνεται ὠφέλιμος, ἀλλὰ καὶ διὰ τοῦ καλλίμου.

Ἐκ τῶν ἔργων αὐτοῦ τῶν φιλολογικῶν τὸ σπουδαιότερον εἶνε τὰ «Φιλολογικὰ ἀνάλεκτα Ζακύνθου», ἐνθα μετὰ φιλοπονίας ἀπεψηφίσαις πολλὰ ἱστορικὰ περὶ τῆς ἰδίᾳ αὐτοῦ πατρίδος εἰς ὀγκώδη τόμον ἐκ 488 σελίδων, προσέβουεν ὡς σημεῖον ἐν τῷ προλόγῳ του ὅτι πρέπει νὰ προηγηθῶσι μονογραφίαι κατὰ τόπους ἱστορικαί, ὅπως συναρμολογηθῇ ἀκριθεὶς κατόπιν καὶ τελείη νεοελληνικὴ ἱστορία.

Ἐν τοῖς φιλολογικαῖς ἀνακρίσεσι Ζακύνθου ἐπραγματεύθη 1) περὶ τῆς πολιτικῆς καταστάσεως τῆς Ζακύνθου κατὰ τὴν ἸΓ' ἑκατονταετηρίδῃ, 2) περὶ τῶν ἐν Ζακύνθῳ διδασκάντων Ζακυνθίων καὶ μῆ, 3) περὶ τῶν ἐπὶ παιδείᾳ καὶ τέχνῃ διαπρεφάντων Ζακυνθίων, 4) περὶ τῶν ἐν τῇ νήτῳ εὐρισκομένων χειρογράφων καθίκων καὶ τῶν ἐκ Ζακύνθου ἀραιροθέντων, 5) περὶ οἰκοδόμων, μονῶν, ἀγροθερῶν καταστημάτων, οἰσμῶν κτλ. Τὸ ἔργον τοῦτο καίτοι ἐνιαχοῦ χωλαίνει περὶ τὴν ἱστορικὴν ἀκρίθειαν, οὐχ ἧστον εἶνε πολῦτιμος συμβολὴ εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς νήσου Ζακύνθου.

Ἐτερα ἔργα τοῦ Κατραμῆ εἶνε:

«Ἱστορικαὶ διασφῆσεις περὶ τῆς πατρίδος τοῦ Εὐγενίου Βουλγάρου».

«Βίος Οὐγὸυ Φωσκόλου».

«La chiesa Ortodossa» Napoli. 1865.

Ἡ ἐν Νεαπόλει Βασιλικὴ Ἐπευλις καὶ ὁ Φαρνέζιος Ταύρος, (ὅπου μεταφράσθη καὶ ἱταλιστῶν ὑπὸ Ἑρ. Παλούμπου).

Ἡ ἐν Ζακύνθῳ δημοτικὴ γλῶσσαι.

Πλὴν τούτων διάφοροι διατριβαὶ αὐτοῦ ἐδημοσιεύθησαν ἐν *Πανδώρα*.

Κατέλιπε δὲ ἀνέκδοτον ἕτερον περὶ Ζακύνθου διατριβὴν, ἀλλ' ἀσθένεια πολυχρόνιος πρὸ τινων ἐτῶν ἀπεμάκρυνεν αὐτὸν καὶ ἀπὸ τῶν καθηκόντων τῆς ἀρχιερωσύνης, καὶ ἀπὸ πᾶσαν ἄλλην φιλολογικὴν ἐργασίαν μέχρις οὗ ἐπέληθε τῇ 9 Δεκεμβρίου τὸ μοιραῖον τέλος τοῦ σεβαστοῦ ἀνδρός.

Τὴν ἐπομένην τῆς τελευτῆς αὐτοῦ ἐξεδόθη ἐν Ζακύνθῳ μικρὰ βιογραφία τοῦ ἱερέως ὑπὸ τοῦ ἐκεῖ λογιῶν κ. Σπυρ. Δε Βιάτῃ, ἐξ ἧς ἐσταχυολογήσαμεν τ' ἀνωτέρω, ἀποτινόντες φόρον σεβασμοῦ εἰς τὴν γεραίραν μνήμην τοῦ μεταστάτου λογιῶν ἱερέως.

ΝΕΑ ΒΙΒΛΙΑ

Ἵστορικαὶ σημειώσεις Μακεδονίας, Ἡπειροῦ, νέας ὀρθοδόξου γραμμῆς καὶ Θεσσαλίας, συνταχθεῖσαι τῇ ἐντολῇ τοῦ ἐπί των στρατιωτικῶν ὑπουργεῖου ὑπὸ Νικολάου Θ. Σχινᾶ, ταγματάρχου τοῦ μηχανικοῦ, παρὰ τῇ ἐπιτελειῳ τοῦ Γ' ἀρχηγείου. Μακεδονίας Τεύχος Β'. Ἐν Ἀθήναις, τύποις Messenger d' Athènes. 1886. 16ον. σελ. 200—488. Χαρτόδετον, τιμᾶται δραχ. 2,50. (Εἰς τὸ τεῦχον.

χος τούτου περιλαμβάνεται ἅπασα ἡ ἔκτασις ἡ κεϊμένη ἀρχαῖα γραμμῆς ἀρχομένη ἀπὸ Τσιτάγιας καὶ διὰ τῶν πόλεων Θεσσαλονίκης, Βοδενῶν, Καζάρ, Καστορίας καταλήγουσας εἰς Κορυτζᾶν.

Περὶ ὀφθαλμολογίας καὶ ὠτολογίας τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων ἀπὸ τῶν ἀρχαιοτάτων χρόνων μέχρις Ἰπποκράτους ὑπὸ Γεωργίου Α. Κωστομοῆ, ὀφθαλμικοῦ καὶ ὠτικοῦ. Ἐν Ἀθήναις, ἐκ τοῦ τυπογραφείου τῶν Ἀδελφῶν Περρῆ. 1887. 8ον, σελ. 15—248. Τιμᾶται δραχ. 6.

Μέθοδος τῆς γερμανικῆς γλώσσης, περιέχουσα γραμματικὸν κανόνα, γυμνάσματα, διαλόγους καὶ ἀναγνώσματα ὑπὸ Α. Ν. Γιάνναρη. Ἐκδότης Ἀνεσίτης Κωνσταντινίδης. Ἐν Ἀθήναις, ἐκ τοῦ τυπογραφείου τῶν Καταστημάτων Ἀνεσίτη Κωνσταντινίδου. 1887. 16ον, σελ. 344. Τιμᾶται δραχ. 6.

Ἐρμηνεία εἰς τὸν Ν' Ψαλμὸν καὶ τὸν Ἐξάψαλμον ὑπὸ Ζησιμου Γ. Π. Τυπάλδου, καθηγητοῦ. Κεραλληνία, τύποις «ἠ Κεραλληνία», 1886. 8ον, σελ. 108. Τιμᾶται δραχ. 2.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Παρασκευή, 19 Δεκεμβρίου.

Ἡφίτα ἦδη ἡ συνθήκη πρὸ τῶν βουλευτικῶν ἐκλογῶν κινήσει. Οἱ πλείστοι σχεδὸν τῶν συνδυασμῶν κηρυχθήσαν, ἐνιαχοῦ μὲν ἐντελῶς ἀμιγρεῖς συμπολιτευόμενοι ἢ ἀνεπολιτευόμενοι, ἀλλ' ἄλλαχού μικοῖ, ἐξ ὑποψηρίων φίλα καὶ ἢ φρονούντων τῇ κυβερνήσει ἀποτελούμενοι. Οἱ διάφοροι ὑποψήφιοι ἤρξαντο περιοδεύοντες τὰς ἐπαρχίας τοῦ νομοῦ ἐν ᾧ ἐκτίθενται, ἐγγύθεν συνεννοούμενοι μετὰ τῶν ἐκλογῶν αὐτῶν περὶ τοῦ προσχευῶς ἀγῶνος. Μεταξὺ ἄλλων ὁ πρόην πρωθυπουργὸς κ. Θ. Δηλιγιάννης ἀνεχώρησεν ἐξ Ἀθηνῶν εἰς ἑπίσκεψιν διαφόρων πόλεων τῆς Πελοποννήσου, ἰδίᾳ δὲ τοῦ νομοῦ τῆς Ἀρκαδίας ἐν ᾧ τίθησι τὴν ἰδίαν ἑαυτοῦ ὑποψηφιότητα. Κατὰ τὴν παρελθούσαν ἔδομάδα ἀνεκνήρυξθησαν ὑπὸ τῶν διαφόρων πρωτοδικῶν τοῦ κράτους καὶ οἱ ὑποψήφιοι διὰ τὰς βουλευτικὰς ἐκλογὰς, ἀνερχόμενοι ἐν ἡμῖν εἰς 428. Κατὰ τὰς παρελθούσας ἐκλογὰς τῆς 7 Ἀπριλίου 1885, ὁ ἀριθμὸς τῶν ὑποψηρίων εἶχεν ἀνέλθει εἰς 633.

— Ὁ κ. Ὁθ. Λύδερς, μέχρι τοῦδε διευθυντῆς τῆς ἀγωγῆς τοῦ βασιλοῦπάειος διαδόχου, διορίσθη διευθυντῆς τοῦ Ὄκου αὐτοῦ.

— Αἱ σπουδαὶ τῆς Α. Β. Υ. τοῦ διαδόχου Κωνσταντίνου θέλουσιν ἐξακολουθήσει ἐπὶ τριετίαν εἰσέτι, πάντοτε ὑπὸ τὴν ἀνωτέραν ἐποπτείαν τοῦ κ. Λύδερς, μέχρι τοῦδε διευθυντοῦ τῆς ἀγωγῆς τῆς Α. Υ. Ὁ διάδοχος, κατὰ τὴν τριετίαν ταύτην, θέλει ἀσχοληθῆ κυρίως εἰς συνταγματικὰς καὶ στρατιωτικὰς μελέτας. Ἄμα ἀρχομένου τοῦ ἔαρος, εἶνε λίαν πιθανόν ὅτι ὁ διάδοχος, συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ κ. Λύδερς, καὶ τῶν ὑπασιπιστῶν αὐτοῦ θὰ ἐπιχειρήσῃ περιοδεύειν ἀπὸ τῆς Ἑλλάδος, ὅπως ἐγγύθεν γνωρίσῃ τὴν πατρίδα αὐτοῦ.

— Τὸ παρελθόν Σάββατον ἐκνενοσηθῆ εἰς τὸ ἐνεσχυθῆ ἀρχηγῶν καὶ δι' αὐτοῦ εἰς τὴν διοίκησιν τοῦ 1ου πεζικοῦ συντάγματος. ἡ διαταγὴ τοῦ ὑπουργεῖου τῶν Στρατιωτικῶν ἐστὶ τῆς Α. Β. Υ. ὁ διάδοχος Κωνσταντῖνος κατατάσσεται εἰς τὸ 1ον τάγμα τοῦ συντάγματος τούτου. Ὁ διάδοχος, συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ ὑπασιπιστοῦ αὐτοῦ ταγματάρχου κ. Σπυριδιλάκη, ἐπισκέψθη κατ' οἶκον τὸν διοικητῆν τοῦ συντάγματος αὐτοῦ συνταγματάρχῃ κ. Μαυρομηχάλην, μετὰ ἢ συνεννοήθη περὶ τοῦ τρόπου, καθ' ὃν θὰ ἐκτελῆ τὴν ὑπηρεσίαν παρὰ τῷ σώματι αὐτοῦ.

— Τὴν παρελθούσαν δὲ πέμπτην παρουσιάσθη ὁ διάδοχος εἰς τὸ Α' σύνταγμα τοῦ πεζικοῦ, καὶ ἀνέλαθεν ὑπηρεσίαν παρὰ τῷ πρώτῳ τάγματι αὐτοῦ τοποθετηθεὶς. Ἀπνευστῶς οἱ ἀξιωματικοὶ τοῦ Συντάγματος ἐν μεγάλῃ στολῇ ὑπεδέχθησαν αὐτόν. Τὴν ἑσπέραν ἐν τῷ γενικοῦ ἐσθίου ἐδόθη τοῦ διοικητοῦ τοῦ Συντάγματος γεῦμα εἰς ἀπαντας τοὺς ἀξιωματικούς αὐτοῦ, ἔπει ἐτίμησε καὶ ὁ Διάδοχος συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ ὑπασιπιστοῦ του κ. Σπυριδιλάκη.

— Διὰ τὴν ἰδιαιτέραν ὑπηρεσίαν τῆς βασιλίσσης ἀρκενεῖται κατ' ἄλλας ἡμέρας ἐκ Καλαμῶν γνωστῆ τις αὐτοῦ ὑπάντηρις ἀποστελλομένη ὑπὸ τῆς συζύγου τοῦ δημόργου Θεουρίας κ. Σωφίας Πολυμυνοπούλου κατ' ἐυμενῆ πρὸς αὐτὸν παρὰ ἡμῶν τῆς βασιλίσσης, γενομένην κατὰ τὸν χορὸν τῆς 1ης Δεκεμβρίου.

— Τὰ πρῶτα ἐλάσματα τοῦ σιδηροδρόμου Πειραιῶς—Πελοποννήσου ἐτέθησαν καὶ ἐν Πάτρας, ἤρξαντο δὲ λειτουργοῦσα ἀπ' αὐτῶν ἀπὸ τῆς παρελθούσης Δευτέρας ἡ πρώτη ἀτμάμαξα, ἧτις εἶνε ἐκ τῶν ἑλοκουσῶν τὰ φορτηγὰ βαγόνια τοῦ ὀλικοῦ καὶ χρησιμεύουσα διὰ τὰς προκαταρκτικὰς ἐργασίας.

— Μανθάνομεν, γράφει ἡ «Ἐφημερίς», ὅτι ἀνεχώρησεν ἐκ Μασσαλίας ὁ κ. Βανουγγάρδεν, διοικητικὸς σύμβουλος τῶν ἐν Βελγίῳ σιδηροδρόμων, φάσει δ' ἐνταῦθα προσεχῶς ὅπως ὑπογράφῃ μετὰ τῆς Ἑλληνικῆς κυβερνήσεως σύμβασιν περὶ κατασκευῆς σιδηροδρομικῆς γραμμῆς ἀπὸ Μεσολογγίου εἰς Ἄρταν. Αἱ περὶ τούτου διαπραγματεύσεις ἤρξαντο διεξαχθῆναι πρὸ καιροῦ, ἐλήξαν δὲ διὰ τῆς μεσελαδῆσεως τοῦ ἐνταῦθα προέξοντος τοῦ Βελγίου κ. Rosseels. Ἐλπίζομεν, ὅτι μετὰ τινὰς ἡμέρας θὰ δυνηθῶμεν νὰ καταστήσωμεν γνωστοὺς τοὺς ὀριστικούς ὅρους τῆς συμβάσεως εἰς τοὺς ἡμετέρους ἀναγνώστους. Μετὰ τοῦ κ. Βανουγγάρδεν συναπλήθον καὶ δύο μηχανικοί.

— Αἱ τελωνιακαὶ εἰσπράξεις τῶν ἀ. β' καὶ γ'. τάξεως τελωνείων κατὰ τὸν μῆνα Νοέμβριον ὑπερέβησαν τὰς τοῦ ἀντιστοίχου μηνὸς τοῦ παρελθόντος ἔτους κατὰ δραχμὰς 696, 886 καὶ 83[00.

— Τὸ καθαρόν ἐκ τοῦ χρητοσθένου ἔσοδον κατὰ τὴν 6' καὶ γ' τριμητίαν τοῦ ἔτους 1886 ἀπέβη εἰς δραχμὰς 2,539,739,05.

ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΣΤΙΑΣ

κ. Ι. Κ. Καβάλλαν. Ἐλήφθη καὶ σῆς εὐχαριστοῦμεν. Ἄπάντησιν μακρὴν ἔχετε ταχυδρομικῶς.—κ. Χ. Ρ. Πάτρας. Ἄπεστάλῃ ἀντίτυπον τοῦ ἐκδοθέντος. Θέλωμεν ἀποστείλει ὑμῖν καὶ τὸ ἕτερον ἅμα τῇ προσεχῆ ἐκδόσει του.—*Τακτικὸν ἀναγνώστην.* Ἡ δημοσίευσσις μυθιστορημάτων ὁ ἀρχισὴ λίσσον προσεχῶς. Εἶνε δὲ τὸ δημοσιευθεὶς ἔργον ἐν τῶν ἀρίστον ἔργων τοῦ Elie Berthelet.—κ. Χ. Ι. Κάρον. Ἀντίτυπα τοῦ ἡμερολογίου καὶ καλύμματα ἀπεστάλθησαν εἰς πάντας τοὺς συμπολιτευόμενους, ὡς καὶ ἰδιαιτέρως ἐγράψαμεν ὑμῖν.—κ. Ν. Ι. Π. Κωνσταντινούπολιν. Θέλωμεν συμμορφωθῆ τῇ ὑμέτερῃ παραγγελίᾳ.—κ. Κ. Π. Θ. Πάτρας. 1) Ἡ ἐκδόσις τοῦ γενικοῦ πίνακος τῶν περιεχομένων ἀνεβλήθη, διότι ὁ ἀναλαθὼν τὴν σύνταξιν αὐτῶν ἡμέτερος συνεργάτης ἠναγκάσθη ἀνεχῶς νὰ δευθῆ δημοσίαν ὑπηρεσίαν πρὶν προβῆσθ νὰ σφῆ εἰς πέρας τὸ ἔργον, τὸ ὅποιον εἶχεν ἀγάγει μέχρι τῶν μέσων. Ἐπειδὴ δὲ δὲν εἶνε ὅσον ἴσως ὑποτίθεται εὐχερὲς τὸ ἔργον, καὶ ἀπατεῖ καὶ εἰδικότητᾳ, ἧν δὲν ἔχουσι πάντες, θὰ ἀναγκασθῶμεν ἴσως νὰ περιμεινώμεν μέχρις οὗ τῶν πολιτικῶν πραγμάτων ἢ φορὰ ἀποδῶσῃ εἰς τὴν «Ἐστίαν» τὸν συντάκτην, ὅστις τότε θέλει συμπληρώσει τὸ ἔργον, ὅπου κατέλιπεν ἡμετεῖς. 2) Τὰ θεμέλια τοῦ ἀτελείωτου θεάτρου ἐτέθησαν τῷ 1873. 3) Δὲν ἀνηγγέλθη μὲν ἡ δικακὴ τοῦ σημερινοῦ περιδοκῶ, ἀλλὰ πρὸ καιροῦ δὲν εἶδομεν ἐκδοθῆν φύλλον αὐτοῦ. 4) Ἡ διεύθυνσις τῆς ἀναρρομένης ἐφημερίδος ἐτοιμάζει, νομίζομεν, κατὰ τὴν πρῶτην τοῦ ἔτους, 5) Μόνον 70. Εὐκατῶν θὰ ἦτο ἐάν ἦτο δυνατὸν νὰ αὐξήσῃ ὁ ἀριθμὸς κατὰ τὸ ἐπίδον ἔτος. 6) Ἐν τῷ βιβλιοπωλεῖῳ τῆς «Ἐστίας» ὑπάρχουσιν ἔτι σῶματα τῶν «Μυρίων Ὄσων», τιμώμενα ἕκαστον δραχ. 12, μετὰ ταχυδρ. τελῶν δραχ. 14.—κ. Μ. Π. Ρεθύμνην. Ἡ μεταγενετέρα ἡμῶν ἐπιστολὴ ἐξηγεῖ ὑμῖν τὸν λόγον τῆς καθυστέρησεως.—κ. Ν. Δ. Ὀλιβιτζαν. Ἄπεστάλῃ ἀντίτυπον τῶν Συμβουλῶν πρὸς τὰς μητέρας.—κ. Γ. Δ. Λεϊψίαν. Ἐλήψθησαν. Ἄναμνευσις καὶ ἐπιστολὴν σας.—κ. Σ. Μ. Λεῶδων. Κατὰ γέναι ἐκ Μεσολογγίου, ἐγεννήθη ὁ ἐν Ἀθήναις.—κ. Ι. Γ. Μεσοσύννην. Ἐλήψθησαν, ἀπεστάλθησαν δ' ὑμῖν τὰ σημειωμένα φύλλα, ὡν ἀντίτυπον δραχ. 2,50.—κ. Α. Α. Ε. Καβάλλαν. Ὁ τόμος τῆς ἱστορικῆς ἀπεστάλῃ ταχυδρομικῶς. Τὰ ἡμερολόγια θέλωμεν σῆς ἀποστείλει ἅμα τῇ ἐκδόσει των.—κ. Κ. Ν. Α. Σύρον. Τὰ δεδεμένα ἀντίτυπα τῶν «Συμβουλῶν πρὸς τὰς μητέρας» δὲν ἠτοιμάσθησαν ἔτι ἐκ τούτου ἡ ἀναβολὴ τῆς ἀποστολῆς, ἧτις θέλει ἐνεργηθῆ τὴν ἐδομάδα ταύτην.—κ. Ι. Γ. Σ. Πάτραν. Ταχυδρομικῶς ἀπνηύσαμεν εἰς ἐπιστολὴν σας.—*Ἀκριβολόγω.* Τοῦ μενῦ ἐπροτίθησαν μεταφράσεις, ἀλλ' ἐκρίθησαν ἀνεπιτυχεῖς. Ὁ Ἀθῆναιος ἀναφέρει τὸ τε πρᾶγμα καὶ τὴν λέγειν ὡς ἀρχαῖοντα καὶ παρ'

ἀρχαίους, λέγων πού: «γραμμاتیδιον, ἐν ᾧ φέρεται ἀναγραφῇ τῶν παρεσκευασμένων.» "Ὅθεν κάλλιστα δυνάμεθα καὶ σήμερον νὰ μεταχειρισθῶμεν τὴν φράσιν: "Ὁφθον ἀναγραφῆ.—κ. Ν. Α. Οἱ Κωνσταντινούπολιν. Μετὰ τοῦ ζητηθέντος φύλλου κατὰ παραδρομὴν συναπεστέλη καὶ ἀντίτυπον Ἡμερολογίου ἀντὶ τοῦ σημειουμένου, ὅπερ δὲν ἐξεδόθη ἔτι. Ἐὰν δὲν εἴνε ὑμῖν χρῆσιμον, εὐαρεστήθητε νὰ μᾶς τὸ ἐπιστρέψῃτε.—κ. Π. Ρ. Παγόρνων. Τὰ ζητηθέντα καὶ ἀπάντησιν μᾶς ἔστε ταχυδρομικῶς.—κν. Χ. Γ. Δόρισαν, Χ. Σ. Β. Σύρον, Τ. Κ. Βρυτέλλος, Κ. Κ. Μ. Λίβερπουλ, καὶ Π. Γ. Π. Ὁδηγσίον. Ἐλήφθησαν.—κ. Ε. Στ. Σῆς εὐχοριστοῦμεν Ἄλλ' ἕνεκα περισσεύς ὁμοίως ὕλης δὲν δυνάμεθα ἀτυχῶς νὰ τὸ χρησιμοποιήσωμεν.—Φίλῳ τῆς "Ἐστίας". Ἀκριβῶς εἴνε τὰς τριακάδας περὶ δημοσιεύσεων αἰτιήσεις τῶν φίλων ἐννοοῦμεν πᾶσαν εἶνε ὀρθή ἢ ἰταλικὴ παροιμία ἢ λέγουσα "Ὁ θεὸς νὰ μὲ φυλάττῃ ἀπὸ τοῦ φίλου μου..."

ἩΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ ΤΗΣ "ΕΣΤΙΑΣ," ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΕΤΟΥΣ 1887

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑ: Μετεωρολογικὸ καὶ χρονολογικὸ πίνακες. Προφητεῖαι τῶν Ἡμερολογίων. Διάρκεια τῆς ἡμέρας. Σεισμοὶ ἐν Ἑλλάδι. Ἐγήγησι φυσικῶν φαινομένων κλπ. κλπ.

ΠΟΛΙΤΕΙΑΚΑ: Βασιλικὴ οἰνογένεια. Χρονικὰ τῆς Ἑλλ. Ἐπαναστάσεως. Ἑλληνικὴ Σημαία. Ἑλληνικὰ Παράσημα. Βουλευταί. Ἀπόκτησι: ἑλλ. ἰθαγενείας. Μετοφορὰ δημοτικῶν δικαιωμάτων. Στρατολογία. Εὐρετήριο τῆς Ἑλλ. νομοθεσίας 1885-86. Τὰ ἐλεύθερα τελωνεῖα καὶ δασμοῦ. Πίνακες δυνάμεως τοῦ στρατοῦ καὶ τοῦ ναυτικοῦ ἐν ἐπιστρατεύσει. Στρατιωτικὴ καὶ ναυτικὴ ἐκπαίδευσις. Παραγωγὴ καπνοῦ. Ψυλείας κλπ. Μεταλλεῖα, ὄρυχαι, ἀλκαί. Ταμιακὰ λουτρά. Ἐσοδα καὶ ἔξοδα τῆς Ἑλλάδος. Προσωπικὸν ἠμροσὶας ὑπηρεσίας. Νέος νόμος Κατοσήμου κλπ.

ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΑ: Ἑλληνικὸν σιδηρόδρομοι. Τοπογραφικοὶ ὁδοὶ αὐτῶν.—Τομὴ Ἰσθμοῦ Κορίνθου. Ἐμπορικὴ ἀτμοπλοία ἐν Ἑλλάδι. Ἐναὶ ἀτμοπλοικαὶ ἑταιρίαι. Ταχυδρομεῖα. Τηλεγραφεῖα.

ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΙΚΑ: Δάνεια τῆς Κυβερνήσεως. Πιστωτικὰ Καταστήματα καὶ ἑταιρίαι.

ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΙΣ: Ἐθν. Πανεπιστήμιον. Γυμνάσια. Ἑλλ. σχολεῖα. Φιλεκαπαιδευτικὴ ἑταιρία. Δημοτικὰ σχολεῖα. Δημοτικὰ σχολεῖα Ἀθηνῶν.

Ῥηϊνή, Καθημερινὸς βίος, Ῥηϊνή τῆς Ψυχῆς, Ἐδὼ κ' Ἐκεῖ, Ἐπιστημονικὴ καὶ Καλλιτεχνικὴ κίνησις, Νεκρολογία, Μικρὸς ὁδηγὸς τῶν Ἀθηνῶν.

ἈΡΘΡΑ, ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ, ΠΟΙΗΜΑΤΑ

τῶν κ.κ. Ἀρ. Βλάχου Ἀντ. Μηλιαράκη, Σ. Λάμπρον, Α. Μηλιαράκη, Χ. Ἀποστολίδου, Ν. Ἀποστολίδου, Ἀρ. Κουρτίδου, Κ. Παλαμᾶ, Γ. Σουρῆ, Γ. Πολέμη, Γ. Δροσίτη.

ΟΙΚΤΩ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΑΙ ΓΕΛΟΙΟΓΡΑΦΙΑΙ

ὑπὸ Θ. Ἀννίνου.

ΛΑΧΕΙΟΝ

Ὁ κάτοχος ἐκάστου ἀντίτυπου εἶνε καὶ κάτοχος ἐνὸς ἀριθμοῦ λαχείου ἐξ ἐκλεκτῶν συγγραμμάτων. Ὁ ἀριθμὸς τοῦ λαχείου εἶν' ἐκτετυπωμένος ἐπὶ τοῦ ἐξωφύλλου τοῦ βιβλίου.

Εὐρίσκειται ἐν τῷ Βιβλιοπωλεῖῳ ΕΣΤΙΑΣ, καὶ τιμᾶται δρ. 2.

Εἰς τὰς ἐπαρχίας ἀποστέλλεται ἀντὶ δρ. 2.25 καὶ εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ἀντὶ φρ. ἀργ. 2.50.

ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΝ

19 Δεκεμβρίου 1886

Δάνεια τῆς Κυβερνήσεως	Πρόχουσα	Τιμὴ
Τῶν 170,000,000 τῶν 5 1/2 Δρ. ν.		402.—
" 120,000,000 τῶν 5 " " "		406.—
" 60,000,000 τῶν 6 " " "		463.—
" 26,000,000 τῶν 6 " " "		354.—
" 25,000,000 τῶν 9 " " "		255.—
" 25,000,000 τῶν 8 " " "		249.—
" 10,000,000 τῶν 6 " " "		174.—
" 4,000,000 τῶν 8 " " "		235.—
" 6,000,000 τῶν 6 " Δρ. παλ.		88.—
Κτηματικὰ Ὅμολ. Ἐθν. Τραπεζῆς τῶν 60,000,000 ἀπὸ Λαχείου φρ.		482.—

Πιστωτικὰ Καταστήματα

ΕΤΑΙΡΙΑΙ

Ἐθνικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος Δρ. ν.	4.090.—
Γενικὴ Πιστωτικὴ Τράπεζα . . . "	60.—
Τράπεζα Βιομηχανικῆς Πίσταως "	56.—
Προνομ. Τράπεζα Ἡπειροθεσσαλίας..	166.—
ἑταιρία Μεταλλουργ. Δαυρίου . . "	106.—
Σιδηρόδρ. Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς . .	
ἑταιρία Φωταερίου..... "	

Συναλλάγματα

ΛΟΝΔΙΝΟΥ—Τραπεζικόν Ὁφεικόν . . .	32.50
" " " " " " " " " " " "	32.15
ΓΑΛΛΙΑΣ—Ἐθνικὴ Τραπεζικὴ Ὁφεικόν	127 1/2
" " " " " " " " " " " "	126 1/2

Νομίματα

Εἰκοσαφραγκόν.....	25.25
Διρα ὀθωμανικὴ.....	28.70

ἈΡΤΙ ΕΚΔΟΘΕΝ

Ὁ ΝΑΥΑΓΟΣ ΤΗΣ ΚΥΝΘΙΑΣ

ΜΥΘΙΣΤΟΡΙΑ ΙΟΥΛΙΟΥ ΒΕΡΝ ΚΑΙ ΑΝΔΡ. ΔΩΡΗ

Κατὰ μετάφρασιν Α. Π. Κουρτίδου

(Μετὰ 25 λαμπρῶν εἰκόνων χαραχθεισῶν ἐν Γαλλίᾳ).
Τιμᾶται δραχμῶν 3,50.

Ταχυδρομικῶς ἀποσπελλόμενον δραχ. 3,80.

ΕΞΕΔΟΘΗΣΑΝ

ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΔΡΟΣΙΝΗ

ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ

Τόμος καλλιτεχνικώτατα ἐκτετυπωμένος
ἐκ 250 σελίδων

Τιμᾶται δραχμῶν 2. —Ταχυδρομικῶς ἀποσπελλόμενον
δραχ. 2,20.

Εὐρίσκειται εἰς τὸ Βιβλιοπωλεῖον τῆς "Ἐστίας".

ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΣΟΥΡΗ

ΠΟΙΗΜΑΤΑ

Εἰς τόμους 2.

Τιμῶνται δραχ. 5.—Ταχυδρομ. ἀποσπελλόμενον
δρ. 5,50.